

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۹/۰۷

محمد انور آخر

سوله، د سولې ډولونه او سوله په اديانو کې

(درېيمه برخه)

سوله د مسلمانانو تر منځ:

که اسلامي هېوادونه، دوه ډلې يا دوه تنه مسلمانان چې د بېلابېلو عواملو له امله سره نښتي وي، نورو مسلمانانو ته په کار ده چې منځگړيتوب وکړي او سولې ته يې اړ کړي، په دې هکله رب العالمين داسې هدايات راليرلي دي:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَابِكُمْ﴾

ژباړه: «مؤمنان سره وروڼه دي، نو د وروڼو تر منځ سوله وکړئ.» (حجرات: ۱۰)

کله چې له دوو لورو څخه يوه بې وروسته له سولې، بيا جگړه پيل کړي، هغه درېمگري ډله مسلمانان چې د جگړنو دوو ډلو تر منځ يې روغه جوړه کړي ده اړ دي چې په تيري کونکي ډله باندې په زور سره د سولې تړون ومني، قرآن کریم فرمايي:

﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ (۷: ۱۷۰)

﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاتٍ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾

ژباړه: «او کله چې له مؤمنانو څخه دوی ډلې په خپلو کې په جگړه شي نو د هغو په منځ کې سوله وکړئ. بيا که له هغو څخه يوه ډله پر بلې تېرې وکړي نو له تيري کونکو سره و جگړې تړ دي چې هغوی د الله حکم ته راوگرځي نو د دوی په منځ کې په عدل سره سوله وکړئ او عدل وکړئ چې الله انصاف کونکي خوښوي.» (* (حجرات: ۹)

او خدای تعالی د قرآن حکیم په لاندې آيتونو کې د مسلمانانو د يووالي او ترمنځ يې د سولې په تړاو مؤمنانو ته بنوونه کوي چې د سولې لاره خپله کړي، د شېطان په لاره ولاړ نه شي چې هغه د جگړې لار ده:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾

ژباړه: «ای مؤمنانو ټول سولې ته داخل شئ. او د شېطان په لاره مه ځئ، چې هغه ستاسې بنکاره دښمن دی.» (بقره: ۲۰۸)

حضرت مولانا جلال الدين محمد بلخي وايي: «وينه پر وينه نه مينځل کيږي.» په دې مانا چې جگړه په جگړه له منځه نه ځي، ځکه چې لا نورې وينې توييږي، که د جگړې گټونکي يو بې گناه کس وژلي وي، د ټولې نړۍ اوسيدونکي يې وژلي دي، په دې بنسټ جگړه گټونکي نه لري، د جگړې ظاهري گټونکي په حقيقت کې بايلونکي دي او د سولې په نتيجه کې که يو کس له مرگه وژغورل شي لکه د ټولې نړۍ انسانان يې چې ژغورلي وي. (د مايدې سورت: ۳۲ آيت) او څوک چې يو مسلمان بې موجه ووزني سزا يې جهنم ده:

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾

ژباړه: «هر هغه څوک چې کوم مؤمن له پوهې او ادراک سره، سره ووزني، نو د هغه سزا دوزخ ده چې په هغه کې به د تل لپاره استوگن وي، پر هغه د الله غضب او لعنت دی او الله د هغه لپاره لوی عذاب تيار کړی دی.» (نساء: ۹۳)

لوی څښتن مسلمانانو ته د يووالي او وروړی امر کوي چې په خپلو کې سره يو موټی او يو لاس وي، ترمنځ يې شخړې نه وي تر څو د خپلو دښمنانو پر وړاندې ځواکمن پاتې شي او په سوله او امن کې ژوند وکړي، په دې تړاو کلام الله مجيد داسې فرمايي:

﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

ژباړه: «تول د الله رسی ونیسی، تبت پرک مه کپړئ او د خدای هغه (لوی) نعمت دریاډ کړئ چې څه ډول د یو او بل دینمنان وی او [الله] ستاسو په زړونو کې مینه واچوله او د هغه [الله] د نعمت په برکت سره وروڼه شوی، تاسې د اور د کندی پر څنډه ولاړ وی، الله تاسې له هغه څخه وژغورلی، دغه شان الله خپلې نښانې تاسو ته څرگنده وي، شاید هدایت منونکي شی.» (آل عمران: ۱۰۳)

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَّزِعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾
ژباړه: «د الله او پیغمبر امر ومني، په خپلو کې شخړه مه کوئ تر څو ځواک او برم مو له منځه ولاړ نه شي. له زغم څخه کار واخلي، په یقیني توګه الله د صابرانو ملګری دی.» (انفال: ۴۶)
﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
ژباړه: «نو له الله څخه ووبرېږئ او خپل منځي اړیکې سمې کړئ. د الله او پیغمبر اطاعت وکړئ چې تاسو مؤمنان یی.» (انفال: ۱)

د سلام کلمه د سولې نښه (سمبول):

د هر دین لاره ویاړ خپلې ځانګړې نښې نښانې لري د مسلمانانو تر منځ د سلام کلمه د سولې لومړنۍ نښه ده چې د سلامتی، آرامۍ او نه جګړې کولو پیغام رسوي، په مسلمانانو باندې لازمه ده چې یو بل ته سلام ووايي (د نورسورت: ۲۷ او ۶۷ آیتونه) او مقابل لوری یې په سلام سره ځواب ورکړي، مور هره ورځ په پنځه وخته لمنځونو کې پر خلکو او نورو موجوداتو باندې سلام اچوو او د خدای (ج) عبادت په سلامتی سره پای ته رسوو.

د لوی څښتن له مبارکو نومونو څخه یو نوم (سلام) دی، د پیغمبر (ع) په یو حدیث شریف کې راځي: «د خدای تعالی له نومونو یو نوم سلام دی چې ځمکې ته یې رالېږلی دی، نو په خپلو کې سلام خپور کړئ.»
او د قرآن حکیم د حشر په سورت ۲۳ آیت کې د لوی څښتن د مبارک نوم سلام یادونه داسې شوي ده:
﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْتَمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ﴾
ژباړه: «الله هغه ذات دی چې له هغه پرته بل معبود نه شته. هغه پاچا، ډېر پاک، سلام، امان ورکونکی، ساتونکی، برلاسی، زورور، د لویې څښتن او لویې کوونکې دی.» (۲۳: ۵۹)

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾
ژباړه: «ووايه! ثنا او ستاینه د الله لپاره ده او سلام د هغه پر غوره بنده ګانو دی.» (النمل: ۵۹)
هغه مهال چې ابراهیم (ع) د نمرود له خوا اور ته وغورځول شو نو لوی څښتن اور ته د سلامتیا امر وکړ چې سوزول ونه کړي او ابراهیم (ع) ونه سوزوي، هغه وو چې اور په سلامتیا باندې بدل شو، فرمایي:
﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾
ژباړه: (په پای کې یې هغه اور ته واچولو، خو مور) وویل: «ای اوره! پر ابراهیم باندې سور او سالم اوسه.» (الانبیاء: ۶۹)

کله چې څوک د جاهلانو سره مخ شي او هغوی مخاطب کړي نو مؤمن کس پر جاهلانو سلام اچوي له هغوی سره بحث نه کوي په درنښت او لویې سره ورڅخه تېرېږي دا د سلام د کلمې لوی اغېز دی چې مؤمنان د جاهلانو له شر څخه ساتي په دې هکله رب العالمین فرمایي:

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾
ژباړه: «د رحمان بنده ګان هغه دي چې پر ځمکه په ورو (بې کیره) درومي، که جاهلان یې مخي ته راشي سلام پرې اچوي.» (الفرقان: ۶۳)

﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّعْنَةَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾
ژباړه: «کله چې ناوره خبره واورې، مخ تر اړوي وايي: زموږ عملونو زموږ لپاره او ستاسې عملونه ستاسې لپاره، پر تاسو سلام دی مور د جاهلانو غوښتونکي نه یو.» (القصص: ۵۵)

دغه شان که په جګړه کې داسې کسان چې ونه پېژندل شي چې دوست دی که دینمن او هغه سلام درکړي نو د سلام اچولو پر بنسټ هغه کس له مرګه ژغورل کېږي او مسلمانان حق نه لري په هغه کس باندې برید وکړي دغه ډول یوه پېښه د اسلام په لومړیو کې رامنځ ته شوي وه داسې چې د پیغمبر (ص) لخوا یو لښکر د جګړې لپاره ولېږل شو، په هغه سیمه کې د هغه قوم یو سړی چې (مرداس) نومیده له خپل مال سره له کفارو جدا ولاړ ؤ، کله چې مسلمانان ورنږدې شول نو سلام یې پرې واچولو، مګر اسامه بن زید داسې ګومان وکړ چې دا سړی د خپله مال د ساتلو لپاره سلام اچوي او ځان مسلمان معرفي کوي، نو هغه یې وواژه. کله چې رسول الله (ص) له دې پېښې خبر شو، سخت خواتښتی شو او په هغه صحابي باندې په قهر شو، هغه ته یې وویل: «آیا تا د هغه زړه څیرې کړی ؤ؟» چې کافر دی که مسلمان. (کابلی تفسیر: د مدینې چاپ) او د دې پېښې په تړاو باندې دا آیت شریف نازل شو:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَابِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾

ژباړه: «ای مؤمنانو! کله چې د الله په لاره (جهاد) کې سفر کوئ نو ښه تحقیق وکړئ او مه وایئ تاسې هغه چا ته چې در واچوي تاسو ته سلام، چې ته مؤمن نه یې غواړي تاسې مال د دې حیات دنیوي، نو له الله سره ډېر غنیمتونه دي، هم داسې وې تاسې (هم چې یواځې د اسلام په اظهار سره مامون شوي وی) پخوا له دې نو فضل وکړ الله په تاسې نو ښه تحقیق کوئ، الله دی په هغه څه چې تاسې (بې) کوی ښه خبردار.» (سورت نساء ۹۴، آیت)

سلام اچول په خپله کورنۍ باندې او کله چې پردیو کورونو ته وروسته له اجازې ننوځي نو پر هغوی باندې سلام واچوئ، ځکه چې په سلام کې لوی څښتن برکت او پاکي اچولې ده چې کله دې سلام ووايه نو ستا د هر ډول پاکي، ښه والي او سلامتی څخه استازیتوب کوي چې مقابل لوری په درنښت او عزت درته گوري، په لاندې آیتونو کې راغلي دي:

﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَجِبُ عَلَيْكُمُ الْمُبَارَكَةُ طَيِّبَةٌ﴾

ژباړه: «او کله چې کورونو ته ننوځئ، پر خپلو کسانو سلام اچوئ (سلام) د الله له لوري له برکته ډک او پاکیزه سلام.» (نور: ۶۱)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾

ژباړه: «ای مؤمنانو! پرته له خپلو کورونو، نورو کورونو ته بې له اجازې مه ننوځئ او د هغه کور پر اوسیدونکو باندې سلام واچوئ، دا ستاسو لپاره ډېره ښه ده شاید پاملرنه وکړی.» (نور: ۲۷)

(*) د قرآن حکیم د دغه آیت شریف سره د ملگرو ملتونو منشور (۱- ۴۱ او ۴۲) مادې سمون خوري، د نړیوالې سولې او نړیوال امنیت د ټینګولو په تړاو د ملگرو ملتونو منشور چې (۱۱۱) مادې لري، په لومړۍ ماده، لومړۍ فقره کې د نړیوالې سولې او امنیت ټینګول او پلي کول راغلي دي او په (۴۱) ماده کې د سولې رامنځ ته کول په سوله ییزه توګه او په (۴۲) ماده کې د سولې ټینګول د نړیوالو ګډو ځواکونو له خوا په زور سره ترسره کېږي.

محمد انور آخر

۱۳۹۹/۶/۲۵

نور بیا